

نقش اندازه شرکت بر روابط بین گزارشگری پایداری و قیمت سهام

گیتا صادقی طباطبایی*

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۱/۲۴ تاریخ چاپ: ۱۴۰۰/۱۲/۲۴

چکیده

هدف: سهم اصلی پژوهش حاضر بررسی نقش اندازه شرکت بر روابط بین گزارشگری پایداری و قیمت سهام است. قلمرو مکانی این تحقیق شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران و قلمرو زمانی سالهای بین ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۹ بوده است. روش: تحقیق حاضر در زمره تحقیقات کاربردی قرار دارد، چنانچه طبقه بندی انواع تحقیقات بر اساس ماهیت و روش را مدنظر قرار گیرد، روش تحقیق حاضر از لحاظ ماهیت در زمره تحقیقات توصیفی قرار داشته و از نظر روش نیز در دسته تحقیقات همبستگی محسوب می گردد. در این پژوهش برای جمع آوری داده ها و اطلاعات، از روش کتابخانه ای استفاده شد. در بخش داده های پژوهش از طریق جمع آوری داده های شرکت های نمونه با مراجعه به صورت های مالی، یادداشت های توضیحی و ماهنامه بورس اوراق بهادار انجام پذیرفت. بر اساس روش حذف سیستماتیک تعداد ۱۱۹ شرکت به عنوان نمونه آماری انتخاب گردید. به منظور توصیف و تلخیص داده های جمع آوری شده از آمار توصیفی و استنباطی بهره گرفته شده است. به منظور تحلیل داده ها ابتدا پیش آزمون های ناهمسانی واریانس، آزمون F لیمر، آزمون هاسمن و آزمون جارک - برا و سپس از آزمون رگرسیون چند متغیره برای تایید و رد فرضیه های تحقیق (نرم افزار ایویوز) استفاده گردیده است. نتیجه گیری: نتایج نشان داد گزارشگری پایداری بر قیمت سهام تاثیر مثبت دارد و اندازه شرکت بر روابط بین گزارشگری پایداری و قیمت سهام تاثیر گذار است.

واژگان کلیدی

قیمت سهام، گزارشگری پایداری، اندازه شرکت.

۱. کارشناس ارشد، آموزش زبان انگلیسی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران. (* نویسنده مسئول:

Gita20005p@yahoo.com